

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL.

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhiepiscopale, Sibiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, strada măcelarilor nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE.

Pentru odată 14 fl., — de douăori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

Principiile fundamentale ale civilizației.

III.

Asupra lui Socrate a trebuit să cadă misiunea de a deschide o eră nouă în istoria gândirii omenesci. El a desfășurat întâi filozofia din legăturile ce le avea cu natura externă, și i-a dat un teren curat spiritual. Mai nainte se învăța astfel: „Cunoaște lumea externă care te înconjură”. Socrate a început însă să învețe așa: „Cunoaște-te pe tine însuși”. A fost acesta un pas colosal înainte; dar o perfectă lămurire asupra problemei puse totuși nu se putea aștepta la moment. Orice evoluțiune se face încet. Toate vin la timpul lor. Și chiar și geniul filozofic nu face sărituri.

Adâncit în interiorul său propriu, Socrate nu putea ține în vedere decât numai o parte din natura spirituală a omului: *recunoașterea*. Despre viața complicată și ascunsă a inimii nu știă încă nimica, pentru că presupunea, că oamenii numai din neștiință suntrăi și mincinoși. „Celce cunoaște într-adevăr frumosul, așa va și lucra”, zicea Socrate. Ar fi de dorit să fie așa, dar experiența ne convinge neconștient, că între știința despre virtute și între o viață corăspunzătoare acestei științe, e o distanță mare.

Pentru că să ajungă la o înălțime văzută, călătorul trebuie să pozează, pe lângă cunoștințele locale, încă și firma dorință de a suportă toate greutățile peregrinajului, precum și un organism sănătos, care poate suportă strapațele marșului. Și tocmai așa stăm și cu calea spre înălțimile virtuții. Nu ajunge să avem idei sublime, să înțelegem limpede însemnătatea bunului, ci trebuie să avem și o voință disciplinată în mod special, pentru că ideile noastre să le putem realiza.

Pentru Socrate a fost virtutea, cu privire la om, ceva extern. El crede, că virtutea se poate învăța, întocmai cum învățăm computul, cetitul și scrisul. Din pricina, că chestia era nouă, Socrate n'a fost în stare să înțeleagă la moment, că virtutea poate să fie numai fructul unei munci neîntrerupte interne, rezultatul unei lupte energice cu instinctele dure, înăscute în om. S'au cerut veacuri, pentru că omenirea să înțeleagă lucrul acesta, după ce i-s'a comunicat și din gura apostolului următoarele: „Împreună mă veselesc cu legea lui Dumnezeu, după omul cel din lăuntru. Dar văd și altă lege în mădularile mele, care se împotrivesc legii minții mele”. (Romani VII, 22. 23).

În consonanță cu aceea, că atențiunea anticității a fost încordată în prima linie spre lumea din afară, că înalta însemnătate a personalității încă nu era recunoscută, stă și faptul, că chiar și supremele ideale ale popoarelor antice de cultură, cu privire la om, aveau un caracter extern. Cei mai luminați purtători de cultură au fost în anticitate cei din Grecia și din Roma, așa numita lume antică; și noi vedem, că lumea aceasta abia avea un teren mai larg pentru interesele spirituale și de multe feluri. Chestiile referitoare la demnitatea omenească, la drepturile individului, la înfrățirea popoarelor, și la multe alte asemenea principii, dacă peste tot vin atinse în mod incidental, se ating totdeauna numai cu superficialitate și niciodată nu vin scoase pe plan.

Scopul niziunilor lumii antice a fost cultivarea frumosului fizic, și a forțelor musculare. Esteticianul din Grecia și-a consacrat toate puterile problemei prime, iar Romanul, stăpânitor a toată lumea, celei de a doua. Grecul antic adoră numai frumusețea corpului, numai această frumusețe o admiră și prețuia. Mitologia greacă e plină de aventuri re-

voltătoare și scandaloase pe cari le-au avut zeii din Olimp, dar ne oferă un șir lung de icoane de model, cari ne farmecă prin perfecțiunea formelor plastice.

Admirabilul geniu, răspânditor de lumină în multe direcțiuni, al Grecului din anticitate s'a manifestat în mod mai înălțător în sculptură. Dalta lui Phidias, Praxiteles, Poliklet și a altora, a atins culmea frumuseții și a rămas pentru toți urmașii model de neîntrecut. Un pas mai nainte nu s'a putut face.

Romanul n'a fost artist. El privia la obiectele de artă ca la niște ornamente de toate zilele ale vieții comune. Fiind tare și puternic, pentru el forța stătea deasupra frumuseții. În fața puterii sale se plecau seminții îndepărtate, și Roma creștea, se îmbogățea și se înfrumuseța în contul țărilor subjugate. Roma a fost capitala lumii. Mărima și puterea ei formau idealul din care trăia Romanul antic, și pentru care acesta a jertfit tot ce avea. Dar ambele ideale, perfectă frumusețe corporală și triumful forței, au fost în urmă atinse. Acropolis strălucia în frumusețe minunată, până aci nevăzută, iar cuvântul *Roma* era lege pentru cele mai îndepărtate hotare ale pământului.

Sub ce nume, sub ce titlu să-și fi continuat acum viața lumea antică? Nu s'a ivit nici o idee nouă care să fi putut cuprinde societatea cu putere destulă, iar ideile cele vechi și au fost trăit zilele. Pentru că fără ideal dător de viață, fie chiar de cuprins inferior, omul nu poate să trăiască. Forțele poporului se consumă, societatea se discompune! Lumea antică greco-romană tocmai din acest motiv nu și-a putut continua existența. A venit vremea în care stâlpii clăditori ai Romei s'au prăbușit și imperiul roman a încetat să mai existe. A căzut, a trebuit să cadă, fiindcă idealele cari i-au dat viață au fost

temporale, și fiindcă după ce forțele acestora au fost exhaustate, nu mai era nimica din ce să se poată scoate aliment pentru viață.

Praznicul lui Rákoczy II.

Zilele trecute au fost zile de mare praznic pentru țara noastră, pentru poporul unguresc, căci acesta s'a văzut împlinit un vis de mult nutrit la sinul său, a văzut în adăpostul patriei acesteia moaștele sfinte ale lui Rákoczy II și soții lui pribegi, cari și-au sfârșit zilele vieții lor înainte cu două veacuri pe pământul Turului doborâți de povara amară a exilului.

Cu lacrimi de bucurie au fost întimpinate aceste moaște de întreg poporul, și așezate spre vecinică odihnă în pământul de care atâta vreme au fost departe. Căutând și văzând expansiunea nemărginită a însuflețirii poporului unguresc în aceste zile, e cu neputință să nu te impresioneze imnurile ce au izbucnit cu evlavie și pietate din piepturile prăznitorilor, glasul duos al clopotelor ce vibrau melodii de cucernicie în fața sfințelor moaște ale unor mucenici ai libertății.

Și din acest punct de vedere ne descoperim și noi capul în fața eroilor ce se întorc, pentru că vedem în ei moaștele unor eroi cari s'au încununat cu cununa muceniei *pentru libertate*. Și cu atât mai vârtos cu cât știm sigur că sub steagul „sfintei fecioare”, desfășurat de Rákoczy, și-au vărsat sângele și Români mulți a căror nume însă, afară de puține, ca Buten, s'au îngropat deodată cu ei prin șanțurile pline de sânge.

Nori de plumb plutiau pe la începutul veacului XVII asupra patriei noastre. Tendințele de germanizare nu cunoșteau margini. Țara era stăpânită de soldații despotului Caraffa, cari despoiau poporul fără milă. Iobagii gemeau sub povara traiului chinuit și stăpânul neîndurat storcea sânge din sudoarea trupului lor. Clasa boerilor începea a se dărâpană, poporul era pe calea peirei, mai ales de când murise la 1676 Rákoczy I, principele Ar-

ar dori să asculte pe vestitul conferențiar Petroff.

Mai vine apoi activitatea sa literară, tot atât de bogată și de impunătoare, ca cea oratorică, consacrată publicului cult din Rusia, pentru care încă ține în fiecare săptămână câte o conferință publică, Vinerea, dela 8 la 9 seara.

Asta e activitatea preotului Petroff din Petersburg, căruia lumea care l-a auzit vorbind, ori i-a cetit lucrările literare, i-a dat titlul de „Evangelistul rusesc”.

Despre felul cum scrie Petroff, cu câtă originalitate și cu câtă putere de convingere, își pot face judecata cetitorii nostri din studiul său, pe care îl publicăm tocmai acum în coloanele ziarului nostru, studiu care formează primul capitol din celebra sa carte „*Evangelia ca bază a vieții*”. E un cap de operă carea aceasta, care la începutul anului trecut avea nu mai puțin decât douăzeci și una de ediții, iar de atunci sigur că au mai urmat cel puțin alte 4-5 ediții noi. Afară de capitlul pe care îl comunicăm cetitorilor nostri, mai are cartea aceasta capitli următori: Despre „Educația voinții în spirit creștinesc”, despre „Degenerarea morală” despre „Sublimitatea evangheliei” și despre „Împărăția lui Dumnezeu”, dintre cari mai ales capitlul din urmă e covârșitor de frumos. Mai are apoi Petroff număroase alte lucrări literare, tipărite în rusește și traduse și în alte limbi, iar cea mai nouă lucrare a sa, intitulată „*Pe calea spre*

FOIȘOARĂ.

G. S. Petroff.

De o bună bucată de vreme nu ne vin din Rusia decât știri rele, vești întristătoare. Ordinea e spartă între ceie formează marea imperiu rusesc, liniștea conturbată și o agitație febrilă stăpânește toate spiritele. Cei mari, cei dela putere, comit acte de volnicie, deși cu armele legii, pentru că să vadă restabilită ordinea în stat, iar cei slabi, cei de jos, răspund cu acte de sălbătăcie, pentru că să sugrume puterea celor mari. Și ordinea nu se poate restabili, liniștea și pacea nu poate să intre de nou în imperiul rusesc; pentru că ordinea, liniștea și pacea nu pot fi cucerite cu sabie și foc, cu gloanțe de puști și de tunuri, ori cu dinamit, ci numai cu cuvântul cald al dragostei, cu cuvântul adevărului.

Ne aducem aminte de o întâmplare cam de asemenea: atură din patria noastră. O comună mare, frumoasă și avută românească din Banat se resvătise în sensul cel mai larg al cuvântului înainte cu vre-o douăzeci de ani și nu mai voia să cunoască ordine, lege, stăpânire și supunere. Omorurile în comună erau la ordinea zilei și tot așa și incendierile și nimeni nu știă, că cine comite aceste revoltătoare

crime. Venit-au în comună toate organele administrației, judecătoria regească, jandarmaria, în cele din urmă chiar și miliția, dar toate înzadar. Ordine nu s'a putut face în comună. Omorurile și incendierile se continuau.

Atunci a venit comitetul suprem al comitatului, om cu vederi largi și cu bune sentimente creștinești, la salutara idee de a recurge la ajutorul bisericeii. S'a adresat cu rugare episcopului de atunci *Papă* din Caransebeș, ca se încerce el pacificarea comunei. *Papă* u a trimis numai decât doi dintre cei mai buni protopresbiteri ai săi la fața locului, și în trei zile ordinea a fost restabilită în comună.

Oamenii destrăbălați, cari n'au putut să fie învinși de puștile jandarmilor și ale soldaților, au fost cucerți și aduși la brează bună cu armele evangheliei, cu cuvântul iubirii și al adevărului!...

După multe vești rele și întristătoare venite din Rusia ne vine acum și una bună. S'a aflat și acolo un om cu dar deosebit dela Dumnezeu, care s'a pus să facă pace în imensul stat rusesc cu graiul, cu cuvântul, propovăduit de el în felul cum nu l-a mai propovăduit nimeni de pe vremea sfinților.

Numele acestui om e Grigorie Spîr-donovici Petroff, autorul studiului „*Principiile fundamentale ale civilizației*”, pe care-l publicăm în traducere românească în ziarul nostru. E preot greco-ortodox și profesor. Nimic mai mult. Nu are nici o dig-

nitate mai înaltă bisericească, decât conducerea bisericeii sfântului Alexandru-Nou din Petersburg, capitala Rusiei. Dar e dignitar înalt în lumea cugetătorilor adânci, în lumea gândirii omenesci. Cu toate că e tânăr încă, abia are 38 de ani, a ajuns la o celebritate europeană ca orator, ca predicator și ca scriitor bisericesc. Munca pe care o prestează preotul acesta, adevărat urmaș al apostolilor, e uimitoare. Propune religia la un gimnaziu de stat din Petersburg, apoi propune studii la academia militară de artilerie, la liceul Alexandru, la școala pagilor și propune studiile teologice la noul politehnic deschis nu de mult în Petersburg. De aici titlul de profesor de teologie.

Dar asta e partea cea mai mică din activitatea sa. Partea cea mare revine activității sale ca predicator în biserică și ca conferențiar public, în întruniri de popor. Nu este Duminecă și sârbătoare în care Petroff să nu urce amvonul pentru a rosti predică credincioșilor cari îl ascultă ca pe un sfânt. Și nu este Duminecă, în care Petroff să nu țină câte două conferințe publice, — toate din domeniul evangheliei, — poporului de rând din Petersburg, una dela orele 5 la 6, în sala mare a școlii de artilerie și alta dela 7 la 8, în sala mare de menaj din palatul de marmură. Aceste două sunt salele cele mai mari din Petersburg, și totuși sunt și ele cu mult prea mici pentru a putea cuprinde întregul public care

dealului. Văduva acestuia, Elena Zrinyi în urma căsătoriei ei cu Thököly, căzu jertfă intrigilor boerilor, cari se lungeau pe la curtea lui Caraffa și fiul ei Francisc Rákoczy II, copil de 12 ani ajunge în școala stăpânitorilor, cari caută să-l țină cât de departe de lumina deșteptării intelectuale.

În trei ani și jumătate școala iezuitilor îl dă gata, infiltrat de bizantinism iezuit din belșug. Ajuns în vârtejul societății era cât pe aci să alunece și el pe povârnișul vieții de trândăvie elegantă, caracteristica societăților aristocrate de atunci, dar stăpânirea însăși îl mântue de aceasta, trimițându-l la 1694 comite suprem în comitatul Sáros.

Acest fapt a fost decizător. Poporul îl așteaptă ca pe un semizău și toată drojdia speranței de el și-o leagă. Rákoczy cunoaște mizeriile poporului, durerile neamului său și ale țării, pe cari politica meschină le ascundea de fața împăratului Leopold. Nemulțămirea poporului față de ceice îl dijmuiă și-i trăgeau dările de sânge de pe piele era ajunsă la extrem. Pe de altă parte prietiniile lui Rákoczy și dușmanii casei domnitoare căutau în ascuns să ațâțe pe tânărul și inimosul fiu de principe ca să ridice arma împotriva împăratului.

Și Rákoczy în vâpăia pornirilor sale de vitejie ascultă acest glas, el intrunește în sine toată patima durerilor și doririlor neamului său, și împintener de o pornire răzbnătoare desfășură în desiul Carpaților steagul revoluției cu deviza „Pro patria et libertate”.

Și cu brațe de oțel s'a pornit în primăvara anului 1703 ceata de războinici, dornici de libertate, spre șesurile țării. Poporul cu sutele și miile aleargă sub steagul „Sfintei Fecioare”, iar oștirile împăratului sunt silit să se retragă de furia răsculaților.

N'a trecut un an și Rákoczy e stăpân pe Ardeal și țeara ungurească până aproape de Dunăre, iar în 1705 e ales principe al Ardealului. Pacea înbiată în două rânduri de curtea din Viena n'a dus la rezultat, căci împăratul următor Iosif I. la 1705 n'a primit condițiile puse de Rákoczy, între altele independența Ardealului.

Și poporul ajuns la libertate și putere se alintă în frumoase nădejdi de viitor. Zimbetul norocului însă în curând s'a prefăcut în boet și lacrimi de durere.

Primul pas trecut peste pragul greșelii l-a făcut „adunarea națională” din Murăș-Oșorheiu în 1707, când nobilimea își susțină și mai departe dreptul asupra iobăgimei, care nădăjduia libertate deplină. Germenele nemulțămirii s'a sădit deci prin aceasta și a dat roade din belșug. În această situație au găsit ușor cale intrigile lui Caraffa, cari au și prins ră-

dăcini; pe lângă aceasta mai vine în ajutor dărăpănării o ciură grozavă, care taie brazde largi în șirul oștenilor.

Rákoczy perde lupta dela Trencsén și începe să ofere el pace. Aleargă pe la puterile străine, dar glasul lui se lovește de urechi surde. Poporul rând pe rând se predă, iar el desperat ajunge în 1717 pe pământul Turciei, ca să nu se mai întoarcă.

Impăratul într'aceea recucerește țara și sugrumă răscola și cere pe Rákoczy dela Sultan. Acesta nu-l dă, astfel, că R. e silit să rămână exilat pe pământul Turcului, unde i-au urmat și ceilalți soți de luptă. Aci moare în 8 Aprilie 1735 și aci îi urmează și ceilalți rând pe rând.

Iar poporul recunoscător, azi după două veacuri i-a adus acasă ca aci în pământul, pentru care au luptat ca eroi, să odihnească moaștele lor, la cari să se închine și să fie izvor de însuflețire și pildă de vitejie pentru poporul acestei țări.

O comisie de cinci a plecat înainte cu două săptămâni la Constantinopol ca să aducă moaștele exilaților. Sultanul i-a primit bine. Moaștele au fost scoase din mormintele lor din Rodosto, au fost vizitate cu deamăruntul și după ce s'a constatat identitatea lor au fost așezate în șapte cosciuguri de metal. În locul lor de odihnă de până acum s'au așezat pietrii comemorative.

În noaptea de 22 Oct. au fost aduse, la expresă dorință a sultanului, în port la Constantinopol și imbarcate pe vaporul „Kelet”, îmbrăcat anume în pompă funerară. În 28 Oct. s'a prezentat comisia din nou la sultanul și i-a predat o scrisoare de mulțămint din partea guvernului unguresc. Tot în aceea zi a plecat vaporul spre Constanța. Aci a fost întâmpinat de consulatul Austro-ungar și de autoritățile civile și militare. Moaștelor li s'au dat onorurile cuvenite.

Un tren special a luat în primire moaștele și a plecat în 25 Oct. seara spre Ungaria. Ocolind pe o linie laterală gara Bucureștilor, unde aștepta lume multă, trenul a trecut mai departe oprindu-se pe o zi întreagă la Verciorova, unde s'a făcut cu solemnitate deosebită primirea moaștelor. Secretarul de stat Sterényi le-a luat în primire. La Orșova, pe pământul Ungariei a întâmpinat trenul o lume multă, în frunte cu ministrii țării. S'au rostit vorbiri, s'a făcut serviciu divin, s'au adus cununii frumoase, și s'a luat protocol oficios despre primirea moaștelor. Sâmbătă la amiază a plecat apoi trenul împodobit; pretutindenea așteptau delegațiunile comunelor respective. S'au pus cununii, s'au rostit vorbiri la Caransebeș, Lugoj, Timișoara, o primire impunătoare li s'a făcut apoi la Segedin seara la 11 ore.

Duminecă dimineața la 8 ore a so-

sit trenul cu moaștele în gara centrală din Bpesta. O lume imensă aștepta cu capetele descoperite cântând imnuri naționale.

Cosciugurile au fost puse pe trei cară mortuare. Pe cel dintâi cosciugurile lui Rákoczy II, al mamei sale Elena Zrinyi și al fiului său Iosif Rákoczy, pe al doilea cosciugul lui Eszterházy, al lui Nicolae Șibrik și al lui Nic. Bercsényi cu soția sa Cristina Csáky, pe al treilea singur Emeric Thököly. În sunetul clopotelor capitalei s'a pornit un impozant conduct pe calea Kerepesi (botezată acum Rákoczy). Moaștele au fost apoi așezate în maiestoasa biserică „Bazilica”, afară de Thököly, care a fost așezat în biserică protestantă din piața Deák.

După serviciul divin săvârșit în ambele cu o pompă extraordinară s'a pornit pelegrinajul poporului, care a ținut până după amiază la 4 ore, când toate cosciugurile au fost petrecute cu alai la gară și așezate în trenul, care a plecat la 7 ore spre Kassa, locul destinat spre odihna moaștelor.

Calea până la Kassa a fost adevărată cale de triumf. Pretutindenea pe dealuri ardeau focuri mari în cinstea morților. Gările pretutindeni iluminate splendid și pline de peregrini din apropiere. Pe multe locuri a fost iluminată linia drumului de fier cale de klm. întregi. Luni dimineața au sosit în Kassa. Alaiul din Pesta s'a repetat și aci. Moaștele au fost așezate în biserică catedrală unde s'a săvârșit serviciu divin și s'au rostit vorbiri însuflețite. Pelegrinajul poporului a durat până seara la 7 ore când cosciugurile au fost așezate în sunetul clopotelor și al cântecelor bisericile în cripta pregătită cu sarcofage minunate de marmură.

Moaștele lui Thököly au fost duse la Kézsmárk, locul nașterii lui, unde au fost așezate spre vecinică odihnă tot Luni seara.

Statua lui Alexandri.

Dumineca trecută s'a săvârșit în Iași desvălirea statuei lui Alexandri, cu festivitate deamă de numele pe care îl glorifică azi toată suflarea românească. Solemnitatea desvălirii a prilejit frumoase momente de însuflețire, câtă vreme de aproape două decenii s'a frământat intruparea acestei idei în sinul poporului din țara românească.

La 1890 a răsarit ideea, și fostul primar al Iașilor Vasile Pogor pune la cale o listă de subscripție, punând el însuși baza 1000 lei. Rezultatul e îmbucurător. Se compune o comisie, care ia în mână afacerea.

La 1898 comisia se premeneste în frunte cu mitropolitul Moldovei, și la 1903 se constată un spor de 25-725 lei în fondul pentru statuă. Se încep lucrările. Sculp-

torul Hegel modelează statua a cărei executare i-se încredințează pe lângă prețul de 30 mii lei.

Statua s'a intrupat curând și orașul Iași a avut fericirea ca să-i dea sălaș în fața teatrului național fiindu-i pururea un monument de frumseță și de însuflețire pentru arta națională.

Orașul se îmbrăcase în Dumineca trecută în haină de sărbătoare. Păcuri de străini inundară locul festivității. Etna delegați din toate județele, țărani din apropiere și vr'o 360 bucovineni, precum și număroși basarabeni.

La 8 ore dimineața se postează toate școalele Iașilor în piața teatrului delegații corpurilor legiuitoare și ai înaltelor așezăminte ale statului, precum și aproape toate persoanele distinse ale orașului.

Serviciul divin l-a săvârșit mitropolitul Moldovei. În sunetul clopotelor și al muzicii de fanfare cade vâlul. Corurile cântă cântecul gîntei latine, iar mulțimea cu capetele descoperite întonează „*Deșteaptă-te Române*”, pe când mitropolitul stropește statua cu apă sfințită.

Se depun apoi cununile vre-o 70 la număr, între cari cea mai frumoasă trimisă de M. S. Regina cu inscripția: „*Trăiești în veci stea iubită în luminoasa vecinicie*”.

Carmen Sylva.

Au urmat în fine discursurile, care de care mai frumos și mai învălăit de dragostea și alipirea ce o nutrește poporul românesc față de memoria marelui poet. A vorbit dl *Xenopol* în numele comitetului. Predă statua orașului, pe care o ia în primire pe lângă cuvinte mișcătoare primarul G. Lascar. Vorbește ministrul *Vlădescu* arătând în Alexandri pe întemeietorul epocii de renaștere a românismului, iar dl *N. Iorga* arată cu mare entuziasm meritele lui Alexandri pentru literatura și simțirea românească. În numele Academiei vorbește prez. *I. Calinderu* prezentând pe Alexandri ca bărbat de stat.

În termeni înălțători vorbește prof. *Naum* în numele universității din Iași, iar în numele literaților scriitorul *N. Gane*, apoi artistul *Nottara*, Anestin, și Har. Lecca în numele teatrelor române din țară. Au mai rostit cuvântări frumoase generalul Leon, C. Codreanu în numele presei, prof. *Buureanu*, tipogr. Ionescu, președinții societ. studențești „Junimea”, „Dacia” și „Bucovina” și în sfârșit dna *Sevastos*, publicistă.

Solemnitatea s'a încheiat prin declamarea unei ode ocazionale și prin cântece naționale, iar în urmă elevii școalelor și poporul defilează în fața statuei.

S'a dat un banchet mare, iar seara a fost încununat praznicul zilei cu reprezentatie la teatru, jucându-se o piesă a lui *Alexandri*.

Expoziția de copii din Apoldul român.

Ziua de 14 Octomvrie n. c. se numără între zilele memorabile ale „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”. Mulțămintă zelului comitetului aranjator local în frunte cu bravul corp învățătoresc, populațiunea din Apoldul român, pătrunsă de importanța ce i s'a dat prin faptul aranjării primei expoziții române de copii acolo, în ziua amintită s'a aflat întreagă întreagă la postul său și astfel asigurat au buna reușită a expoziției. Dela data publicării primei știri, că comitetul central al Reuniunii agricole, primind propunerea secretarului Vic. Tordășianu, va aranja expoziția de copii, mamele din Apoldul român, cu populațiune curat românească, de aproape 3000 suflete, nu au mai avut altă dorință, alt ideal, decât de a-și ținea locuințele în curățenie și bine aerizate, pe micii lor copilași în îndestulare, în curățenie și în hainute care de care mai frumoșele. Rivalitatea nobilă între mame era de nedescris. Primăria comunală, preoțimea, corpul învățătoresc, corpul pompierilor, junele și junii, copilele și copilașii, Duminecă des de dimineață și-au îndreptat pașii spre gara din apropierea comunei. Peste 70 călăreți, junii satului, care de care mai împodobiți cu flori, cu pantluci, cu năfrâmi și peste 30 trăsuri, din cari

Dumnezeu, e de o frumseță ne mai pomenită.

Grigorie Spiridonovici *Petroff* s'a născut în orașelul Iamburg, guvernamentul Petersburg, în Rusia, la anul 1868. Și-a făcut studiile în gimnasiul din Narva, apoi a absolvat seminariul și facultatea teologică din Petersburg. La anul 1891 a fost sfințit intru preot. A continuat cu studiul și și-a câștigat o cultură înaltă universală. Cunoaște literatura tuturor popoarelor culte. Nu e teren al științei apoi pe care să nu se simtă sigur. În filozofie, ca în medicină, în filologie, în arta poetică, ca în celelalte ramuri ale artei, *Petroff* poate să-și spună cuvântul hotărâtor.

Aceea ce l'a făcut celebru în scrierile sale și în cuvântările rostite de pe amvon și dela masa conferențiară este tonul cu adevărat evanghelic și asemănările originale, cari au darul de a convinge și a captivă.

Intrarea în sală unde și ține *Petroff* conferențele (el le numește „*Convorbiri*”) se face numai cu bilete, — firește gratuite, — pentru a se împiedeca aglomerarea prea mare de lume. Un ziarist rus din Petersburg a participat la o astfel de conferență și și-a publicat apoi impresiile în marele ziar rusesc „*Novaja Vremja*” după cum urmează:

„Am fost și eu la o astfel de conferență. Deja pe stradă era o imbulzală simțitoare. După ce cu mare greutate am putut străbate prin mulțime, am aflat co-

losala sală îndesată de lume, cu toate că mai era jumătate de oră până la începerea conferenței.

Pe lângă toată mulțimea de popor, în sală domnea o ordine exemplară și o liniște adâncă. E la 8. În sală se face o mișcare lină, domnul *Petroff* intră.

Avem înaintea noastră un om brun, de statură mijlocie, cu exterior simpatice, cu ochi luminoși dar cam obosiți. O liniște desăvârșită și o modestie rară îi tradează fiecare mișcare. După ce a urcat catedra, a rostit cu voce clară și puternică un „*Tatăl nostru*”, și apoi și-a început conferența, reasumând pe scurt cele spuse cu ocaziunea trecută, și continuând. Toți ascultau cu cea mai mare încordare, ca să nu le scape nici un cuvânt neauzit. Fiecare construcție e o idee adâncă, pe care o ilustrează și o explică cu exemple potrivite. Și ideile acestea se țin legate de oaltă, din una se naște cealaltă și toate împreună formează ceva întreg, perfect, desăvârșit, ce fiecare duce cu sine acasă. Vorbește fluent, fără repetiții și fără împedecare. Trebuie să admiri memoria oratorului, precum și bogăția sa de cunoștințe. Nu este teren al științei și al artei pe care să nu se aște aște. Lira poetului, penelul pictorului, dalta sculptorului, laboratorul savantului, vatra caznică, ciocanul muncitorului, condeiul scriitorului, toate, dar toate le expune în lumina evangheliei, și le aduce la frumseță mai înaltă...”

Aceiaș ziarist vorbind apoi despre activitatea literară a lui *Petroff*, și în de-

osebi despre cartea sa „*Evangelia ca brăză a vieții*”, o apreciază astfel:

„Când am cetit cărticica aceasta, eu, cetitorul laic, am înțeles întâiadată rostul și însemnătatea creștinismului. Am învățat abia acum să *privesc* adevărul divin, și am învățat să *înteleg* Mi-a devenit dragă evanghelia, dragă și prețioasă.”

Mai e apoi *Petroff* și un neobosit apostol în combaterea alcoolismului, spre care scop a întemeiat și o revistă lunară, cu un program în care se spune că „Vreau nu numai să combat vițitul beției lătit în popor, ci înainte de toate vreau să lătesc în popor adevărata trezvie a *cugtării*, a *sentimentelor* și a *acțiunilor* în viața particulară și internățională. Iar cel mai bun mijloc pentru atingerea acestei trezvii, este desăvârșita înțelegere a evangheliei, străbătura acesteia în toate raporturile vieții...”

Ajute-i Dumnezeu ca să și vadă munca răsplătită cu succesul dorit de toată lumea de un gând cu el. Noi încheiem această mică schiță despre viața și activitatea sa cu cuvintele, cu cari și-a încheiat și ziaristul rus, la care ne-am provocat, darea sa de seamă:

„Profesorul *Petroff* e o *aparție* cu totul extraordinară. Un om cu facultăți superioare, un scriitor însemnat și foarte cult, și un adevărat și rar propoveditor al evangheliei lui Cristos.”

Dă Doamne lumii mulți ca el!

20 cu bătrânii satului, așteptau cu nerăbdare sosirea comitetului central al Reuniunii agricole. Cât vizi cu doi ochi dela gară și până în comună era o singură mare, o mare de Români veseli și în haine de sărbătoare.

Bucuria Apolzenilor ne-a întârziat-o harnicul învățător Nicolae Fărcaș din fruntea călăreților cam cu următoarele cuvinte: Onorat comitet central, Stimate doamne și Stimați oaspeți:

Cu mare bucurie și dor nespuse am așteptat noi apolzenii această zi de bucurie și de sărbătoare.

Da, zi de mare bucurie, zi de sărbătoare e, pentru că noi cu focul inimei noastre dorind am dorit a Vă îmbrățișa și strânge la piepturile noastre pe D-Voastră cei mai distinși reprezentanți ai Reuniunii române de agricultură, cari pe terenul cel vast al cultivei neamului nostru aveți cea mai sfântă datorință a înălța prestigiul națiunii noastre preaiubite, a aprinde lumina, a arunca cu prisosință sămânța cultivei în agrul cel vast, dar tălinos al poporului nostru românesc.

Mai mult domnilor, pentru că avem onorul și ne bucurăm că primim în mijlocul nostru bărbații unei instituțiuni culturale naționale românești, apostoli adevărați și răvnitori la cultivarea și luminarea poporului. Fericit poporul care în momente de grea povară are în fruntea sa conducători luminați, cărora le zace la inimă soarta și fericirea poporului lor, și-i arată calea ce duce mai ușor la țintă. Și poporul nostru, după ce au început a i-se ivi zorile unei vieți mai senine, n'a putut rămâne indiferent față de spiritul timpului spre a-i asigura existența și ține pas cu popoarele conlocuitoare, au început să se miște spre a se lumina a-și câștiga cultura, astfel de mișcare se face și astăzi când se aranjează prima expoziție de copii la noi.

Cu devotamentul cel mai curat al venerațiunii am grăbit aici a Vă întâmpina cu salutarea cea mai caldă de bine ați venit și să trăiți la mulți ani!

La vorbirea de binevențare răspunde în cuvinte alese și de toți înțelese membrul din comitetul central dl profesor Dr. P. Șpan. Un trăiască puternic, eșit din piepturile mării de oameni, a însoțit frumosul discurs al dlui Șpan. Intrarea comitetului în comună a fost intrare de triumf. De ambele margini ale drumului postaji erau copii de școală și femeile satului, iar cam la mijlocul comunei pompierii în haine de paradă și în sunetele trompetelor au primit pe distincții oaspeți.

Edificiul școlii frumos împodobit pe din afară și din lăuntru cu ramuri verzi și cu covoare a fost destinat pentru expoziție, mai târziu dovedindu-se salele școlii, deși spațioase, puțin încăpătoare, expoziția a trebuit să se țină în vasta curte a școlii, căci comuna Apold bogată este în copii. Singur dela vârsta de 6 luni până la 6 ani se găsesc aproape 500 copii.

Cinstea corpului medicilor noștri din comitat au salvat-o domniile medicilor Dr. N. Calefariu, din Săliște și Dr. Ilie Iancu, din Tâlmăciu, (dl Dr. Ilie Beu și Dr. G. Prunaș, impedeți prin morbo și-au scuzat absența), cari pătrunși de marea însemnătate a primei noastre expoziții de copii, au ținut să participe în mod activ la această lucrare de interes igienic a Reuniunii agricole. Dintre membrii juriului prezenți au fost: P. Drăghici și doamna, Dr. P. Șpan, V. Stan, R. Simu, V. Tordășianu și doamna, Dr. Nic. Calefariu, Dr. I. Iancu, doamna Agnes Dr. Măcelar, Eufrosina Păcurariu și Agapia Vulcă. Membri absenți au fost înlocuiți prin dnele M. Simu, Agapia Droc, Elvira Dr. Schiau și prin domniile Dr. Schuller, fizio-comitatus, totodată reprezentant al comisiunii igienice comitatense, Ilie Pop și Oltean (Ludoș), C. Herța (Săliște) și Dobrescu (Rod). Juriul constituit a proclamat președinte pe dl Dr. Calefariu, iar de raportor pe dl R. Simu.

Lucrările juriului au fost precedate de frumosul discurs de deschidere al expoziției, rostit de dl Dr. Șpan și de prelegerea de tot instructivă a profesorului

V. Stan „Despre sufletul copilului”. Ambele aceste discursuri au fost ascultate de numărul auditor cu adevărată evlavie și la fine viu aplaudate.

Anevoicia lucrare a juriului a ținut aproape 5 ore, căci numărul copiilor expuși a fost mult peste 400. Juriul dat-le-a fost să se convingă, că comuna Apold-rom., atât după condițiile de trai ale populației, cât și după stările igienice a fost bine aleasă pentru expoziție. Marginele înguste ale raportului meu ziaristic nepermițându-mi a mă extinde asupra tuturor constatărilor făcute de juriu, mă mărginesc pe lângă a arăta, că premiați au fost cu bani peste 60 copii, iar mamele alor aproape 30 copii au obținut mențiune onorifică pentru buna îngrijire a copiilor lor.

Cum premiile în bani aveau să se treacă în libele de depunere ale casei de păstrare din Săliște și însoțite de cassette de economizare, — împărțirea lor a rămas să se facă Sâmbătă în 26 Oct. n. c., pentru care dată s'a amânat și fotografierea copiilor premiați.

Discursul despre tuberculoză al dlui Dr. Ilie Iancu, ilustrat cu multe exemple din cele experiate de însuși prelegătorul, a fost nu se poate mai instructiv. Speranță avem, că atât discursul dlui Stan, cât și al dlui Dr. Iancu se va tipări în broșură și se va răspândi la proximele expoziții de copii, dat fiind, că după acest bun început Reuniunea noastră agricolă și celelalte așezăminte ale noastre aranjă vor cât mai multe asemenea expoziții.

Banchetul dat în cinstea sărbătorii, (mâncările bune și gustoase le-a servit ospătarul Ioan Orăștian), prilej ne-a dat de a ne exprima mulțumita pentru toți cari s'au ostenit în această afacere, iar reprezentanții teatrali a corpului didactic servitu-ne-a drept repaus după o muncă grea închinată binelui obștesc.

„Invingătorul”.

NOUTĂȚI.

Budgetul comun. Guvernul austriac a dat Sâmbătă publicității budgetul comun pe 1907. Spesele comune în general fac 351 mil. cor. din cari cad pe ministerul de externe 12 mil., de războiu 291 mil., de finanțe 4 mil., de marină 43 mil., și comptabilitatea comună 320 mii cor. Spese extraordinare sunt evaluate la 542.000 cor. pentru min. de externe, 14 milioane min. de războiu și 2 mil. pentru marină. Pe Ungaria cade o cota de 82 mil. cor. la această rubrică Spesele toate în afacerile comune cu Austria se ridică cu 21 mil. coroane față de budgetul anului acestuia.

Congregația com. Arad s'a ținut Miercuria trecută în Arad. Rezultatul acestei congregații în mare parte este o dovadă eclatantă, că prin solidaritate și luptă poți ajunge la isbândă. Mulțumită energiei membrilor români puternicii comitatului au suferit mai multe lovituri dureroase. Astfel venise comitatul cu propunerea de a se face un nou arunc de un percent și jumătate asupra poporului. A vorbit contra dl Dr. Ioan Suciu și Sever Bocu și propunerea a căzut cu 83 voturi față de 85 ale Românilor și câțiva Unguri. Asemenea a căzut stăpânirea cu propunerea de a nu penziona pe Gabor Paris, care fusese vicecomite în comuna Abauj sub Fejervay și era vorba ca să fie tras pe sfoară și lipsit de dreptul de penzie. Români l-au penzionat cu 45 voturi față de 43. La punctul pentru împedarea alcoolizmului a rostit o frumoasă vorbire preotul Traian Magieru. La alegerea pretorei prim s'a făcut scandal mare, cătă vreme Români își puseră de gând să aleagă un strohman și să trântescă pe candidatul oficios. Stăpânitorii îngroziiți au făcut scandal și alegerea s'a protestat. Tot de teama Românilor a fost luată dela ordine zilei, din bună vreme, eurența comit. Timiș referitoare la înfrânarea „agitatorilor naționaliste”, pe care Români aveau de gând să o întimpe cu formală obstrucție.

Biserica nouă. Din Deda ni se scrie, că se apropie de desăvârșire biserica cea nouă, una dintre cele mai frumoase. E zidită după modelul catedralei noastre din Sibiu, în stil oriental curat. Biserica s'a ridicat din un fond anume înființat pe la 1860 de preotul de atunci Ion Popescu. Administrarea înțeleaptă a acestui fond de către harnicul preot actual, Leon Po-

pescu a făcut posibilă ridicarea frumoasei biserici. Tot din acest fond s'a ridicat în anul trecut școala, iar acum se trudește actualul demn preot să poată ridica și o casă parohială, spre care scop el însuși a cinstit bisericii un loc în valoare de 2000 cor. Fericită este turma de care poartă grije păstorul harnic și înțelept.

Dela societatea Petru Maior primim următorul comunicat: Duminecă în 4 Novembre st. n. la 6 oare seara se va ține în localitățile societății (Raday) o sedință festivă pentru devăluirea bustului Ilustrației Sale Dr. Alexandru Mocsonyi, membru onor și fondator al societății. Programul e compus din 1. Cuvântul de deschidere, cu biografia Il. Sale; 2. O conferință despre activitatea filozofică literară a d-sale; 3. Recitare și bucăți muzicale executate de corul și orchestra Societății. Oaspeții sunt binevăzuți.

Promotie. Stipendistul konzistorial clerical absolut Nicoae Regman, a fost promovat luni, în 16/29 Octomvrie a. c. la universitatea din Jena doctor în filozofie cu nota: „Cum laude”. Felicităm pe diligentul nostru corespondent și-i dorim mult bine în viață.

Purtarea tricolorului. Dl adv. Dr. Z. Chirtop face în „Libertatea” destăinuirea, că o hotărâre a ministrului a declarat purtarea tricolorului permisă, fapt care nu formează transgresiune, deci nu se poate pedepsi, cum a făcut acum de curând de repetate ori pretorele dela Ilia. Ar fi bine să se știe numărul și anul acelei hotărâri, ca să se poată provoca la el cei ce sunt jigniți în libertatea lor personală.

Concurs. „Ardeleana” din Orăștie publică concurs pentru postul de avocat iuriscenzul al băncii cu termen de 20 Nov. nou. Salariul și celelalte beneficii se urcă la 6500 cor.

Rugare. De două zile s'a perdut o iapă sură cu pete galbene a economului George Pulcă, din Archita (Eiked). Pe șoldul stâng dinapoi se află semnul „S” al comunei Archita și un alt semn mai vechi „X”. Ceice știu ceva despre ea să binevoiască a comunica proprietarului.

Despărțământ nou În 16 Nov. n. se va constitui un nou despărțământ al Asociațiunii cu sediul în Tășnad.

Liga culturală din România a primit abziecerea prez. P. Grăditeanu și a încredințat agendele viceprez. At. Chivu.

Candidat național. Românii și Sărbii din cercul Párdány, al cărui mandat de deputat a fost nimicit de Curie de curând, au hotărât să pună candidat național. Ei așteaptă îndrumare din partea clubului parlamentar al naționalităților.

Alcoolul la alegeri. Societatea antialcoolică din Austria a înaintat Reichsratului o propunere, prin care cere ca acesta să aducă lege, că de aici înainte să nu se mai permită vânzarea beuturilor alcoolice în ziua alegerii de deputați pentru dietă, sub nici o formă și nici o condiție. Se așteaptă cu deosebit interes pertractarea acestei chestii în casa deputaților.

Preoți premiați. Ni-se vestește că secția de apicultură dela expoziția din București a premiat pe preotul Nic. Martinovici din Topolovețul mare cu medalia de aur, iar pe preotul Ioan Jacoș din Zervești cu mențiune onorifică pentru producțiunile lor pe terenul albinăritului.

Taxe pe școlarii leneși. Apărarea Națională din Craiova lansează ideea în România de a pune taxe pe elevii leneși ai școalelor. Prin aceasta s'ar reduce aglomerația cea mare prin licee, iar pe de altă parte s'ar curăți școala de elementele slabe, s'ar favoriza talentul săracilor și nu punga bogătanilor.

Atelier pentru țesătorie se va deschide în curând în Orăștie. Dl Dr. I. Mihai a pus la dispoziția reuniunii femeilor române din comitatul Hunedoarii localul necesar, iar reuniunea la insistența președintei dna Elena Hossu a decis cu mare însoțire înțeparea acestui nou așezământ național.

Dl I. Lăpădău, secretarul „Ardeleanei” a fost ales membru al societății „Magyar közegzedasági társaság” din Budapesta.

Din Cetra ni se scriu următoarele: Înainte de asta cu vre-o 5—6 ani, un binefăcător a pus bază unei biblioteci la

școala noastră din Cetea, în tractul Alba-Iulia, donând pentru întemeierea bibliotecii vre-o 350 de opuri. În fiecare an de atunci s'au dat petreceri în favorul bibliotecii și atât cu venitele dela petreceri cât și cu venitele din taxele dela membrii bibliotecii, starea bibliotecii atât cu înmulțirea cărților, cât și cu înmulțirea fondului s'a ridicat la o stare înfloritoare, ceea ce numai spre cinste poate servi învățătorilor cari au servit la școala noastră în acești 5 ani din urmă, pentru că au cunoscut însemnătatea bibliotecii pentru poporul nostru și și-au făcut datoria.

Poșta ultimă.

Alegere de superintendent.

Biserica evanghelică săsească din Ardeal astăzi, Mercuri, a procedat la alegerea de superintendent în locul dimisionatului episcop de mai nainte, Müller. Actul alegerii s'a săvârșit în biserica mare săsească din piața Huet. Cei îndreptățiți și-au dat voturile, cari apoi numărate fiind, s'a constatat că din 54 voturi a întrunit domnul Teutsch, vicarul episcopesc de până acum 53, iar Dr. Herfurth 1 vot. Domnul Teutsch a fost proclamat ales. A fost aclamat cu frenesie. Biserica eră indesață de lume, pentru că alegerea a fost publică. Alesul a răspuns într-o clasică vorbire, care îi formează programul de muncă în noua demnitate. Alesul e fiul superintendentului cu acelaș nume, care a stat în fruntea bisericii evanghelice săsești dela 1867 până la 1893.

Noul ministru de externe.

Noul ministru comun de externe, baronul Aehrenthal, a fost ieri, Marți, în Budapesta, pentru a lega cunoștință cu ministrii ungari. A făcut vizită primministrului Wekerle, cu care s'a întreținut lungă vreme, discutând împreună chestiile mai însemnate politice. Sara ministrul de externe a plecat acasă la Viena.

Monarhul la Budapesta.

Cum se știe, delegațiunile vor fi convocate pe 26 Noemvrie nou la Budapesta. Sub durată sedințelor ce le vor ține, dieta va lua vacanțe, iar curtea se va muta la Budapesta. Programul e stabilit astfel, ca Maiestatea Sa se sosească încă în 18 Noemvrie la Budapesta, unde rămâne până după închiderea sesiunii delegaționale. Se vor da mai multe prânzuri la curte și poate și baluri.

Teatru.

Miercuri, 31 Oct.: *Das Wäschermädel*, operetă în 3 acte de Bernhard Buchbinder, muzica de Rudolf Raimann.

Joi, 1 Nov.: *Frühlingsluft*, operetă în 3 acte de Karl Lindau și J. Wilhelm, muzica de J. Strauss.

Fetițele tinere

au alege-ori necesitate de un remediu întăritor, ca să poată trece unele pedeci, cari obvin în a lor dezvoltare. „Emulsion”-ul lui Scott, care se prepară din oleu de pește foarte fin cu var și natron hypophosphit, s'a arătat și dovedit ca cel mai bun mijloc de însănătoșare și întărire. Acesta se prepară numai din cele mai bune substanțe, cari prin minunata procedură alui Scott devine gustos și ușor de mistuit așa că nu produce nici o îngrunare în mistuire, din contră regulează digestiunea și produce apetit. În urma acestora „Emulsion” ul lui Scott se poate folosi cu cea mai mare încredere și are un efect neasămănat mai mare ca o'eul simplu de pește.

V 252 1—4

Pescarul cu batogul cel mare este dovada pentru adevărata procedură a lui Scott.

Trimitându-se 75 fileri în mărci postale, și amintind de jurnalul acesta se trimit sticle de probă franco de cătră:

Dr. EMIL BUDAI „Stadtapotheke”

BUDAPEST, IV., Váci-utca 34/35.

Prețul sticlei originale: cor. 2.50.

Se capătă în toate farmaciile.

Nr. 106—1906.

[265] 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de învățător la școala confesională rom. gr. ort. din comuna bis. Laslăul român — protopresbiteratul Târnava — se scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.”

Postul de învățător fiind împreună cu cel cantoral, învățătorul ales va avea a presta și serviciul de cantor Dumineca, serbătoarea și în zile de lucru, cu copiii de școală va cânta st. liturgie.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: din intratele bisericești 400 cor., dela cantoral 200 cor., conform protocolului comitetului parohial din 1 Octomvrie anul c., cuartir natural în edificiul școlii, usufructul grădinei școlare și lemnele necesare din cari se va încălzi și sala de învățământ.

Cuincuinalele se vor computa numai dela instituirea definitivă și serviciu neîntrerupt de 5 ani la această școală.

Concurenții au să și aștearnă rugărilor lor instruite conform normelor din vigoare la termenul numit la oficiul ppresbiteral concurent și înainte de alegere să se prezinte poporului în vre-o Duminecă ori sârbătoare spre a-și arăta dexteritatea în cântări și tipic. Laslăul român, 2 Octomvrie 1906.

Nicolau Aron
paroh și prez. al com. par.

Teodor Oprean
not. al com. paroh.

Văzut:

Cetatea de baltă, 10 Octomvrie 1906.
Nicolae Todoran
protopresbiter.

Nr. 281—1906

[261] 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului de paroh în parohia vacantă Cupșeni, protopresbiteratul Cetatea de peatră, prin aceasta se publică concurs cu termin de 30 zile, computate dela prima aparițiune a acestui concurs în „Telegraful Român”.

Dotățiunea împreună cu acest post este cea fasonată în coala B, pentru întregirea venite'or preoțești dela stat.

Concurenții au a și așterne rugărilor lor, instruite conform legilor în vigoare, la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul deschis, iar sub durată acestuia a se prezenta în biserica din această parohie spre a cânta, eventual a celebra și cuvânta.

Lăpușul-unguresc, la 6 Octomvrie 1906.
In conțelegere cu comitetul parohial concurent. Oficiul parohial gr. or. al tractului Cetatea de peatră.

Vasile Duma
adm. ppresbiteral

Nu numai cetit

dar și probat trebuie
săpunul din lapte de crin
— **Steckenpferd** —

dovedit de bun, medicinal, de Bergmann & Co., Drezda și Teschen a/E (mai nainte săpun din lapte de crin al lui Bergmann, marca 2 băieși), dacă dorește oarecine să aibă teint alb și liber de pistrii, cum și o colorare delicată a feții.

Se află de vânzare cu 80 fil. în Sibiu la farmacia „la urs” (piața mică), farmacia E. Rummler, str. turnului, C. Müller, piața mare, drogeria Carl Morscher, str. cîsnădiei, I. B. Misselbacher sen., piața mare, G. Meltzer str. cîsnădiei și gusteriții, piața mică prima fabrică transilv. de luminări de stearin (str. cîsnădiei), 82 29—52 Carol Arz (str. cîsnădiei), cum și în Sighisóra la farmacistul W. Lingner, I. B. Misselbacher.

Viță de vie nobilitată.

Ca și în anii trecuți așa și acum
Prima plantațiune de viță nobilitată
de pe Târnave

Propr: Fr. Caspari, Mediaș 44, (Transilvania) a fost singura în întreaga țară, care a liferat mușterilor săi cele mai sănătoase și mai curate sorte de viță de vie nobilitată. Dar și în viitor numai dela această firmă se pot procura cele mai variate sorte de viță nobilă, pentru vin de masă, desert etc., — prin a căror plantare și producere proprietarul viilor a obținut rezultatele cele mai frumoase.

Catalog ilustrat cu multe scrisori de mulțumită și recunoștință se trimite la cerere gratis și franco. [253] 7—40

La 7 Expoziții publice cele dintâi premii.

Veritabil aumai cu

triunghi pe talpă.

Șoșoni, Slippers
Galoși
de Petersburg.

Singurii contraheți:
Messtorff Behn & Co.
Viena I.

Vânzare în detail în toate prăvăliile mai bune de încălțăminte, de modă și gumă.

Sboar'al nopții negru flutur...

de M. Eminescu. — Romanță
pentru voce și pian de A. Bena.
Prețul cor. 1.50, porto 10 fil.
Se capătă la Librăria arhid.

Pentru domnii preoți!

Dela Librăria arhidiecezană se
poate procura

CONDICA

bine compactată în piele și cu
pâreți tari,

în care (conform circulariului consistorial numărul 2142 din 3 Martie 1903) sunt a se induce „momentele mai însemnate ce obvin în comună în decursul anului și cari merită a fi însemnate pentru posteritate.”

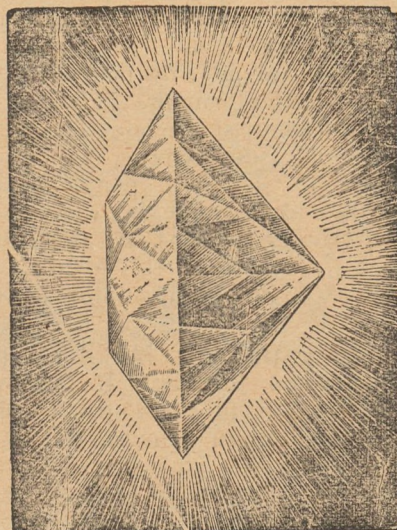
Conține 200 foi.

Prețul 6.60 cor., + porto postal 80 fil.

Mare vânzare de reclama DIAMANT „TUDOR”

pregătit pe cale științifică.

Fără îndoială cea mai frumoasă imitațiune de diamante pe lume.

E absolut imposibil a afla ceva
deosebire și garantăm, că diamantul «Tudor» nici când nu-și
perde scilipirea.

Focu strălucirea și scilipirea diamantelor «Tudor» sunt tocmai ca a celor mai frumoase diamante.

Spre documentarea susziselor și ca totodată să meargă mai ușor introducerea articolor noștri în cercul cumpărătorilor noștri și peste tot în cercul on. public, recomandăm spre cumpărare — numai pe timp scurt — o cantitate oareșicavea de inele, broșe, ace de cravate, bumbi de mangete, medailon, cercei (la ureche) etc. cari înainte de asta câte o bucată

Costa
coroane
acum însă numai
coroane
(dimpreună cu im de
diamant)

Diamant-«Tudor» să află numai în fereastră firmei

BRUCKNER W. SIBIU—NAGYSZEBEN, Strada Cîsnădiei Nr. 13.

și numai acolo să poate căpăta.